

Study tour az Észti Dal- és Táncünnepen

2014. július 2-7.

Az EUROPA CANTAT fesztivál egyik főszervezőjeként meghatározó élmény volt az Észti Dal- és Táncünnep alkalmából szervezett tanulmányúton való részvételem 2014. július elején.

Kiutazásom előtt sokat olvastam a rendezvényről, de a leírások és videók nem tudják hűen visszaadni a hangulat és a látvány élő tapasztalatát.

Érkezésünket követően a tanulmányút szervezői, az Észti Kóruszövetség rövid prezentációban mutatta be a rendezvény történelmét. Az Észti Dalünnepet 1896 óta szervezik meg, a Táncünnepet 1934 óta. Manapság 5 évente kerül sor az összesen 4 napos programsorozatra, amelynek keretében ünnepélyes felvonulás, koncertsorozat és táncelőadás kerül bemutatásra. Az ünnepen minden korosztály képviselteti magát, legyen szó gyerekkórusról vagy a nagymamák táncegyütteséről. A résztvevők 5 évig készülnek a művek, koreográfiák betanulásával: először helyben próbálnak, majd az esemény közeledtével városi, regionális próbák következnek, az ünnep előtti pár napban kerül sor az összpróbákra.

A prezentáció keretében levetítették egy amerikai kórus részvételéről készült kisfilmet is, amely bemutatja, hogy milyen erős vonzereje van az ünnepnek külföldön is: az amerikai gyermekkórus betanulta a 2009. évi ünnep teljes repertoárját észti nyelven, ugyanis egy külföldi kórusnak ez a részvétel alapfeltétele. Megható volt látni, hogy milyen nagy élmény volt az amerikai fiataloknak a Dalünnep hatalmas színpadán együtt énekelni a több ezer énekessel.

A Dal- és Táncünnep egyébként még mindig egy olyan meghatározó rendezvény, amelyre a külföldre költözött észtek, vagy az észti kultúrához közel állók is rendszerint lelkesen készülnek és erre az alkalomra hazautaznak Tallin városába.

A bemutató után izgatottan vártuk a rendezvényt.

Először a Tánc-, majd a Dalünnep próbáit látogattuk meg. Óriási élmény volt látni, hogy milyen szervezett működik a több ezer ember mozgatása. A Táncünnepen több, mint 9000 táncos lépett fel, akiket hangosbemondóval irányítottak, hogy az egyes csoportok mikor és honnét lépjenek be a 2014. évi táncünnep, egy sportpálya területére.

A Dalünnepet egy direkt az ünnep tiszteletére épített területen szervezik, amely a város külterületén, a tengerpart mellett fekszik. Egy hatalmas park közepén áll az ünnep színpada, ahol elfér a 20.000 fős éneklő tömeg, és amelynek akusztikája úgy lett kialakítva, hogy érvényesüljön ilyen nagy tömegű kórus éneklése.

A helyszínen az ünnepen kívül más koncerteket is szoktak rendezni, így a terület jól felszerelt, tömegrendezvényekre kiépített logisztikával rendelkezik. A nézőtérén több, min 80.000 fő fér el.

A tanulmányút résztvevői európai és amerikai kórusfesztiválok szervezői voltak, mindenki pozitívan nyilatkozott az ekkora méretű tömeg hatékony mozgatásáról.

Először a Táncünnep kb. 1,5 óra hosszú előadását tekintettük meg. A koreográfiában felvonultatták az észt néptánc sokszínű elemeit, külön csoportokban táncoltak a gyermekkarok, az édesanyák és nagymamák tánckara, a férfiak, a családok. A résztvevők többsége gyönyörű népviseletet öltött magára, egy pár száznál pedig egyen kosztümöt vagy sálát viseltek a táncosok.

A 2014. évi Tánc- és Dalünnep koncepciója a „Touched by Time, the Time to touch” - Megérintve az idő által, az időt megérintve” alapján került kidolgozásra, amelynek keretében a táncünnep elején egy háromgenerációs család életét bemutató gyönyörű koreográfia került bemutatásra. A táncünnepet végén egy több, mint 9000 fős ösztánc volt látható.

A Dalünnep egy felvonulással kezdődött, ahol az összes fellépő kórus a belvárosból kivonult az ünnep helyszínére. A városiak kint álltak az utcákon és nagy éljenzésekkel köszöntötték a felvonulókat. Szerencsénkre mi is felvonulhattunk az Észt Kóruszövetség csapatával, így nekünk is kijutott az éltetésből.

A Dalünnep helyszínén nagy kivetítőkön lehetett követni, hogy merre kell helyet foglalni a közönségnek és hogy hova kell menni a fellépőknek.

A közönség részére kétfajta ülőhely volt biztosítva: a színpadhoz közel volt néhány sor székezett ülőhely, utána viszont egy hatalmas füvezett domboldal következett, itt pokrócon, párnákon ültek az emberek. Mi is kaptunk egy ülőpárnát a tanulmányút csomagjában, így a megnyitó előadáson kényelmesen el tudtunk helyezkedni a domb tetején, ahol egyszerre tudtuk látni a színpad összképét, valamint az óriáskivetítőkön láthattuk a színpadon történő részleteket.

A megnyitó egyik fontos része volt az ünnepi láng meggyújtása, amely hasonló az Olimpia lánghoz: a láng az ünnepre való felkészülés 5 évében körbejárta Észtországot, énekesek, zenészek és más hírességek vitték a lángot, amíg 2014. júliusára megérkezett Tallin városába.

Az ünnep második napján már a vendégek számára fenntartott székezett helyen ültünk, itt már sokkal közelebb voltunk a színpadhoz, ezért nem volt szükség a kivetítők követésére.

Összességében egy életre szóló élménnyel gazdagodtam a tanulmányút alatt: felejthetetlen élmény volt látni, hogy ilyen hatékonyan irányítanak ilyen nagy tömegeket a szervezők és mindeközben minden flottul, jó hangulatban zajlott.

Csak ajánlani tudom, hogy 2019-re minél többen vegyék meg már jó előre a tallini repülőjegyet!

Balog Réka